

Britská demografická transformace, Keith Woods

unz.com/article/britains-demographic-transformation

Keith Woods

July 28, 2023

[← Nadcházející úpadek globalismu](#)

[Archiv Keitha Woodse](#)

[Sdílejte s Gabem](#)

Levice v Británii, stejně jako ve zbytku Evropy, se snažila prezentovat příběh Británie jako historicky multikulturní země. Zároveň disidentská pravice ve svém zaměření na radikální změny, které postihly Evropu po druhé světové válce, někdy uniká, jak nedávno jsou radikální demografické změny evropských národů.

Osmdesátá a devadesátá léta, desetiletí neoliberalismu a rychlé globalizace jsou také okamžiky, kdy začínáme být svědky rychlého přechodu k náhradní migrační politice v historicky bílých národech. Snad nikde to není ostřejší než Spojené království pod New Labour, které v tomto ohledu slouží jako zajímavá případová studie.

Levicový mýtus o imigraci do Británie je ten, že to byl historicky multikulturní region, který po druhé světové válce plněji otevřel své dveře nebílé imigraci. Levičáci dokonce mluví o nebílých imigrantech, kteří po druhé světové válce obnovili Británii, a tím jim dali trvalý podíl v zemi. To je obvykle v odkazu na události v roce 1948, kdy bylo 1027 cestujících přepraveno z Jamajky do Londýna na HMS Windrush, plavbě, která se stala symbolem proměny Británie v multikulturní zemi. Často existuje pocit, že poté Británie přijala multikulturalismus a vstoupila na neúprosnou cestu k jeho současnému stavu, ale to je docela daleko od pravdy.

Za prvé, příchod Windrush ve skutečnosti britská vláda ani neočekávala ani nepřivítala. Ministr práce George Isaacs ujistil parlament, že ostatní nebudou povzbuzováni, aby je následovali. 11

labouristických poslanců podepsalo dopis adresovaný premiérovi Clementu Attleemu, v němž nesouhlasí s imigrační politikou a vyjadřují obavy, že Británie bude hostit větší příliv imigrantů:

„Tato země se může stát otevřeným přijímacím střediskem pro imigranty, kteří nebudou vybráni z hlediska zdraví, vzdělání, školení, charakteru, zvyků a především toho, zda je možná asimilace či nikoli.

Britové se naštěstí těší hluboké jednotě bez uniformity ve svém způsobu života a jsou požehnáni absencí barevného rasového problému. Příliv barevných lidí zde sídlících pravděpodobně naruší harmonii, sílu a soudržnost našeho veřejného a společenského života a způsobí neshody a neštěstí mezi všemi zúčastněnými. Podle našeho názoru jsou koloniální vlády odpovědné za blaho svých národů a Británie těmto vládám poskytuje velkou finanční pomoc, aby jim umožnila vyřešit jejich populační problémy. Troufáme si navrhnout, aby britská vláda, stejně jako cizí země, dominia a dokonce i některé kolonie, v případě potřeby legislativou, kontrolovala imigraci v politických, sociálních, ekonomických a fiskálních zájmech našeho lidu.

Podle našeho názoru by taková legislativa nebo administrativní opatření byla našimi lidmi téměř všeobecně schválena.“

Dopis předsedovi vlády, 22. června 1948.

V reakci premiéra Attleeho ujistil poslance, že jejich obavy byly zbytečné:

Beru na vědomí, co říkáte, ale myslím si, že by bylo velkou chybou brát emigraci této jamajské strany do Spojeného království příliš vážně.

...

Je těžké prorokovat, zda se události budou opakovat, ale myslím, že se ukáže, že současné argozi Jamajčanů je přikládána příliš velká důležitost – příliš mnoho publicity. Měli k dispozici výjimečně výhodné přepravní podmínky a velká část z nich měla hluboko do kapsy z bývalých spropitných. Tyto okolnosti se pravděpodobně nebudou opakovat; přesto však nebyly obsazeny všechny dostupné pasáže.

Je příliš brzy na to, abychom hodnotili dojem, který na tyto imigranty udělali, pokud jde o jejich vyhlídky ve Velké Británii, a následně míru, do jaké mohou jejich zkušenosti přilákat ostatní, aby následovali jejich příkladu. I když se pro řadu z nich podařilo najít zaměstnání, může být pro ně velmi obtížné posílat adekvátní převody svým rodinným příslušníkům na Jamajce a také se zde udržet. Celkově tedy pochybuji, že je pravděpodobné, že dojde k podobnému velkému přílivu.

Takže nejen, že mnozí z Labouristů protestovali proti jakémukoli vstupu těchto cizinců do Británie, ale dokonce i vládní úředníci, kteří na to dohlížejí, slíbili, že to neusnadní větší vstup. Je těžké si představit, že by některý z těchto mužů podporoval druh transformativní náhradní migrace, která se dostala pod Novou Labour a moderní Konzervativní stranu. V dopise Attlee odkazuje na vstup pouhých 492 jamajských přistěhovalců jako na „velký příliv“, v roce 2022 se do Spojeného království přistěhovalo 1,2 milionu lidí.

Omezení imigrace v poválečném období

Na schůzce britské vlády v roce 1955 byly projednávány návrhy na vytvoření „nezávislého výboru pro vyšetřování barevné migrace“ s poznámkou, že „prvním účelem vyšetřování by mělo být zajistit, aby veřejnost... byla informována o povaze a rozsah problému: dokud toto nebude široce doceněno, nebude potřeba restriktivní legislativy uznána“.

V roce 1962 se veřejnost skutečně stala k problému nepřátelštější a konzervativní vláda Harolda Macmillana schválila zákon o přistěhovalcích Commonwealthu, který poprvé legálně omezil volný pohyb občanů zemí Commonwealthu. Každý, kdo se narodil mimo Spojené království nebo bez britského pasu, nyní podléhal přísnějším imigračním kontrolám. Až do této doby existovala v britském právu nejednoznačnost, která umožňovala jakémukoli

občanovi země Commonwealthu přistěhovat se do Británie. Do této doby vláda podporovala vstup irských a dalších bílých přistěhovalců do Spojeného království, ale přála si omezit vstup ostatních.

Výsledkem byl systém poukázek, který byl považován za diskriminační na základě rasy. Ministr vnitra Richard A. Butler k činu řekl:

Velkou předností tohoto schématu je, že jej lze prezentovat tak, že nerozlišuje na základě rasy nebo barvy pleti, ačkoli v praxi by všichni případní přistěhovalci ze starých zemí Commonwealthu byli téměř jistě schopni získat oprávnění ke vstupu... Musíme uznat že ačkoli se tento režim má týkat pouze zaměstnání a být nediskriminační, jeho cíl je především sociální a jeho omezující účinek je určen a ve skutečnosti by působil téměř výhradně na barevné lidi.

Labouristé zpočátku byli proti tomuto druhu omezení imigrace, ale ve volbách v roce 1964 byli odpůrci omezení imigrace potrestáni voliči.

THE CONSERVATIVE AND LABOUR MANIFESTOS 1964

Conservative Manifesto

- Full Employment
- A Conservative Government will continue to control immigration from overseas according to the numbers, which our crowded country and its industrial regions can absorb. We shall ensure that the working of the Commonwealth Immigrants Act, which we passed in 1962 against bitter Labour Party opposition, is fair and effective.

Labour Manifesto

- A New role for Britain/End to colonialism/Commonwealth Immigration
- ...That is why a Labour Government will legislate against racial discrimination and incitement in public places and give special help to local authorities in areas where immigrants have settled. Labour accepts that the number of immigrants entering the United Kingdom must be limited. Until a satisfactory agreement covering this can be negotiated with the Commonwealth a Labour Government will retain immigration control.

V roce 1968 labouristická vláda ze strachu z veřejného odporu dále omezila imigraci zákonem o přistěhovalcích Commonwealthu. Zákon z roku 1962 zanechal mezeru pro takzvané „asijské Afričany“, kteří byli nyní vytlačováni ze zemí jako Keňa, kteří prováděli politiku „afrikanizace“. Labouristé spěchali přes tento návrh zákona, aby

omezili vstup těchto lidí do Británie. I zde můžeme mezi dotyčnými politiky najít nativistický motiv. Tajemník kabinetu Sir Burke Trend obhajoval politiku v memorandu na základě toho, že:

"Dá se uvést rozumný důvod... že asijská komunita ve východní Africe nejsou státními příslušníky této země v žádném rasovém smyslu."

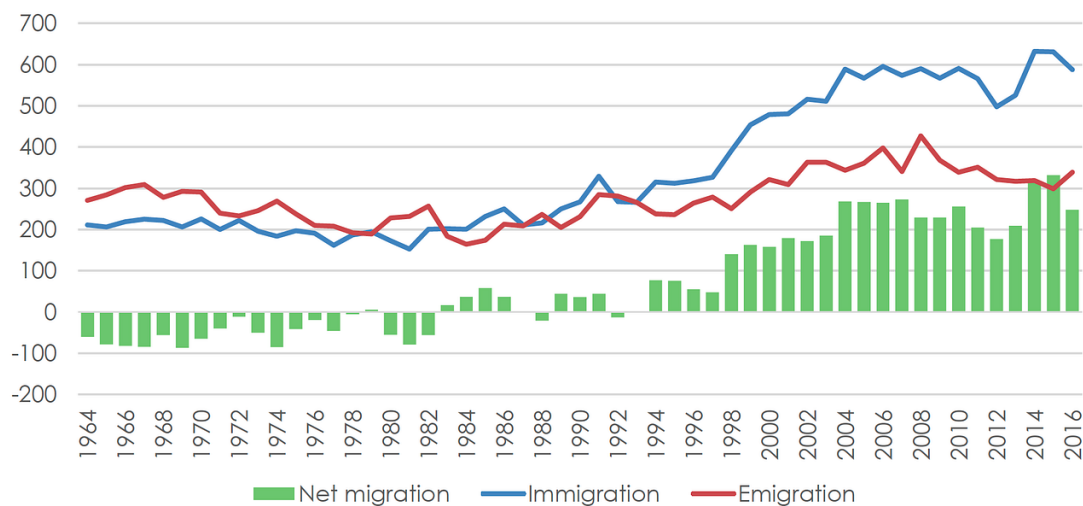
Podle tohoto zákona mohl občan Commonwealthu žít ve Spojeném království pouze tehdy, pokud se oni nebo alespoň jeden z jejich rodičů nebo prarodičů narodili, adoptovali, registrovali nebo naturalizovali ve Spojeném království, čímž jsou vyloučeni téměř všichni „asijské Afričany“ .

Když se konzervativci v roce 1970 vrátili k moci, přistěhovalectví bylo dále zpřísněno zákonem o přistěhovalectví z roku 1971, který vládě poskytl úplnou kontrolu nad imigrací „nepatriálů“ – lidí bez úzkého spojení se Spojeným královstvím prostřednictvím narození nebo původu. Zákon také nahradil „pracovní poukazy“ dočasnými pracovními povoleními. Zástupci zemí Commonwealthu návrh zákona kritizovali, přičemž premiér Trinidadu a Tobaga obvinil britskou vládu z „otevřeného, nefalšovaného a nejednoznačného rasismu“.

Konzervativní vláda znovu omezila imigraci v roce 1981, když schválila zákon o britské národnosti, který dále omezil definici britského občanství tak, aby zahrnovala pouze osoby s úzkými vazbami na Spojené království.

Otevření stavidel

Bezpochyby většina viny za rychlou demografickou transformaci Spojeného království leží na nohou New Labour. Ještě v roce 1991 byla Velká Británie z 95 % bílá . Když se New Labour ujali vlády v roce 1997, čistá migrace do Spojeného království byla typicky asi 50 000 ročně, což je číslo, se kterým Labouristé a konzervativci mlčky souhlasili. Do druhého funkčního období labouristů v letech 2005-2010 se to pětinasobně zvýšilo na 250 000 ročně. V době, kdy opustili úřad, přidali labouristé Tonyho Blaira a Gordona Browna k britské pracovní síle 2,7 milionu nově příchozích.

Čistá migrace do Spojeného království

Co vysvětluje tuto rychlou transformaci? Zde chci čerpat z knihy nazvané *Imigrační politika práce: The Making of the Migration State* která si klade za cíl přesně to vysvětlit.

Levicové strany podporující masovou imigraci jsou často vysvětlovány jako cynická snaha získat nové voliče, protože imigranti mají tendenci volit strany, které mají pozitivní vztah k imigraci, ale politika New Labour neměla žádnou volební logiku:

Liberalizace imigrační politiky labouristické vlády byla v rozporu s veřejným míněním, a proto jejich expanzivnímu režimu nepřinesl žádný zřejmý volební přínos. Zatímco britská veřejnost je již dlouho pro snížení imigrace, vysoká úroveň veřejného zájmu začala v roce 2000, v době, kdy vláda New Labour prosazovala dosud nejrozsáhlejší imigrační režim.

Obavy veřejnosti z imigrace skutečně přispěly k případnému vypuzení New Labour ve volbách v roce 2010 a zmařily jejich šance na návrat do úřadu v roce 2015.

Mohli bychom očekávat, že tak rychlá transformace bude výsledkem trvalého lobbingu, možná ze strany levicových nevládních organizací nebo velkých podniků.

Sektor nevládních organizací měl na tyto imigrační politiky velmi malý dopad, protože se místo toho zaměřovaly na práva rezidentních migrantů a sloučení rodin. Pokud jde o velké podniky, i když existovala všeobecná podpora pro expanzivní imigrační politiku

New Labour, nevedlo to k trvalému lobbistickému úsilí, které by tyto politiky způsobilo. V tomto ohledu je poučný citát labouristického poslance Davida Blunketta:

Myslím, že pomohli [zaměstnavatelé]. Pomohli nám ujasnit si, co jsme považovali za správné, totiž že existují pracovní místa, která je třeba obsadit, že existují dovednosti, které nám chybí, že existuje ekonomický růst, který bude omezen, že existuje inflace, která by se zrychlila, kdybychom neudělal to.

Cíle velkého byznysu byly v souladu s New Labour, ale iniciativa k této transformaci stále vycházela zevnitř strany. Consterdine tedy tvrdí, že klíčem k pochopení transformace Británie v migrační stát je orientace, konkrétně ekonomická, labouristů v 90. letech.

Transformace politiky byla zakořeněna ve třech podmíněných prvcích nové filozofie Labour:

Neoliberální ekonomický program strany, včetně protiinflačních opatření a pružnosti trhu práce, a podpírající tento program, stranickou diagnózu globální politické ekonomie. Tato ekonomická úvaha byla posílena kulturně kosmopolitním pojetím občanství a integrace labouristů. Ve spojení s historickými hodnotami labouristů, kterými jsou otevřenost a tolerance, expanzivní imigrační politika „dávala politický smysl“

Nová labouristická náruč třetí cesty

V rámci vize Tonyho Blaira labouristé opustili mnoho ze svých starých socialistických příkras a přijali neoliberální „třetí cestu“ a přijali mnohé z ekonomických politik Margaret Thatcherové – labouristický politik Peter Mandelson proslule prohlásil, „teď jsme všichni Thatcherovci“.

Blairova mladá, omlazená labouristka byla zaměřena na modernizaci ve všech jejích podobách. To zahrnovalo odsouzení keynesiánského přístupu řízení poptávky k ekonomice, který labouristé tradičně uplatňovali, což bylo těžké na státní zásahy. Blair si uvědomil, že nová realita je proměnlivým globálním trhem, který je třeba spíše využít než omezovat.

Ústřední myšlenkou třetí cesty bylo omezení tradičních státních intervencí a snaha řešit problémy kapitalismu tržními řešeními. Labouristé byli potrestáni voliči a ponecháni roky v divočině kvůli svému domnělému ekonomickému špatnému řízení, korigovaném monetaristickou politikou Thatcherové. Nová labouristická strana přijala Thatcherovské zaměření na protiinflační opatření jako zásadní pro dobrou ekonomickou správu. Pokud jde o trh práce, znamenalo to intenzivní zaměření na „flexibilitu“. Nová labouristická strana přijala monetaristické přesvědčení, že nabídka zvyšuje poptávku, a tudíž další konkurence na trhu práce sníží inflační tlaky. Pružnost trhu práce byla jádrem Blairovy vize konkurenčního státu a představuje základ hospodářské politiky labouristů, a to jak nezávisle, tak z hlediska jejího vlivu na udržení nízké inflace.

Je citován zvláštní poradce vlády, který spojuje labouristické objetí neoliberalismu a opuštění keynesiánské hospodářské politiky přímo s její radikální novou imigrační politikou:

Hlavní věc je, že přeorientování hospodářské politiky střední levice – pryč od keynesiánského řízení poptávky směrem k explicitnějším přijetí globalizace – se pevněji propůjčilo i k přijetí imigrace. Důraz na dovednosti a vzdělání a otevřenost globálním trhům znamenaly, že jste měli lidi otevřenější argumentům o tom, že migrace je důležitou součástí úspěšné ekonomiky.

S novým pohledem, který zdůrazňoval otevřenost, konkurenceschopnost, flexibilitu a modernizaci, dávalo smysl jen to, aby labouristé přijali expanzivní imigrační politiku. Omezení přistěhovalectví bylo jedním z těch starých přežitků, jako byly průmyslové stávky nebo řízení poptávky, což byly zavádějící pokusy pozvednout spoustu pracujících Britů prostřednictvím nadměrné státní kontroly nad ekonomikou.

Bylo by samozřejmě chybou se domnívat, že labouristé sledovali jakousi nevyhnutelnou logiku kapitálu a že jejich vlastní ideály nebyly faktorem. Jako zástupci britské levice měli labourističtí politici vždy kosmopolitnější postoj k imigraci. Dokonce i ve výše zmíněných volbách v roce 1964 mnozí mylně kritizovali konzervativní politiku omezování přistěhovalectví jako rasistickou. Pokud by otevření přistěhovalectví prospělo novému přijetí labouristů k neoliberalismu, byla to další výhoda pro členy strany, kteří dlouho doufali v otevřenější a rozmanitější zemi.

S hodnotami otevřenosti a tolerance vepsanými do srdce strany, labouristický přístup k integraci doplňoval představu o rozšiřující se populaci imigrantů. Strana přijala diverzitu a její integrační politika byla založena na multikulturních myšlenkách. To se také odrazilo v jejich pojetí britské národní identity, založené na „sdílených hodnotách, nikoli neměnných institucích“. Blairovo pojetí britské identity bylo založeno na myšlenkách liberálního pluralismu, komunit, inkluzivity, otevřenosti, tolerance a práv s odpovědností.

Tato post-národní vize byla evidentně běžná mezi vedoucími tvůrci labouristické politiky v 90. letech. Jeden poradce Blairovy vlády od té doby skutečně vystoupil a připustil , že transformace Británie v multikulturní zemi byla motivována touhou „otřet si nos pravice o rozmanitosti“.

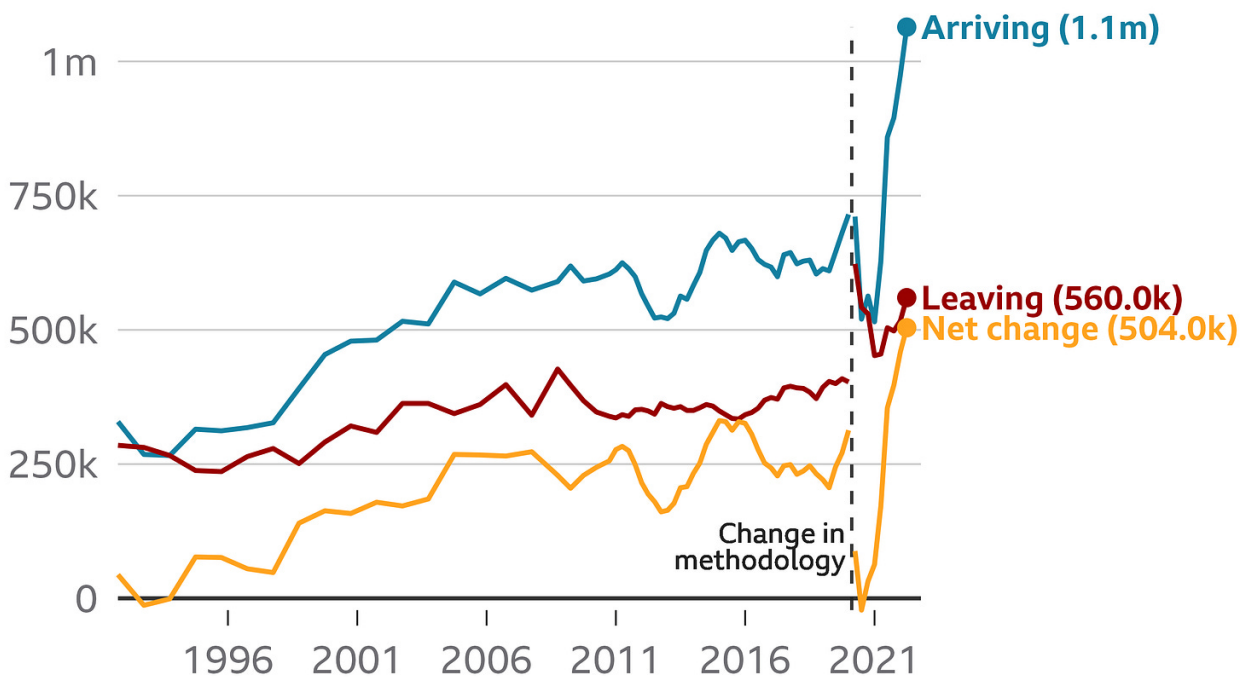
Liberální pluralisté jako Blair, kteří nevěřili v tradiční pojetí národního státu, v podstatě využili nárůstu globalizace a ekonomické modernizace k tomu, aby připojili své hodnoty otevřenosti a pluralismu k objetí ekonomické globalizace. Byla to konečná syntéza levicových sociálních hodnot labouristů a ekonomického liberalismu konzervativců, která usnadnila rychlou transformaci Británie na migrační stát.

Spojení ekonomického liberalismu s národně-kulturním progresivismem také pomáhá vysvětlit, proč předchozí vlády, zejména konzervativní administrativy 80. a 90. let, dříve neliberalizovaly imigrační politiku, neboť ekonomický liberalismus New Labour rozhodně nebyl nový.

Toto je známý příběh nejen v Británii, ale na celém Západě. Jestliže labouristé přijali ekonomiku Thatcherové ve své třetí syntéze, následné konzervativní vlády zase přijaly sociální hodnoty labourismu.

UK migration in the year to June 2022

Long-term international migration estimates in the UK

Source: Office for National Statistics

Vláda Davida Camerona podpořila zavedení sňatků homosexuálů, zatímco čistá migrace nadále dosahovala rekordních temp za vlády konzervativních vlád. V jiných západních státech levicové strany, které se dříve stavěly proti masové imigraci na základě obav o práci, přijaly politiku otevřených hranic jako součást své širší filozofie pluralismu a otevřenosti. Syntéza třetí cesty Blaira a Clintona se stala dominantním přístupem k politice establishmentových stran, levice i pravice, na neoliberálním Západě. Že se tato nová politická syntéza shodovala s bezprecedentním zrychlením imigrace do většinově-bílých národů, není náhoda.

Poznámky

[1] Consterdine, E. (2017). *Imigrační politika práce: vytváření migračního státu*. Springer.

[2] Beckett, M. (2016). *Labour Party: Poučení ze zprávy Defeat Taskforce*. Londýn: Labour Party.

(Opětovně publikováno ze [Substacku](#) se svolením autora nebo zástupce)

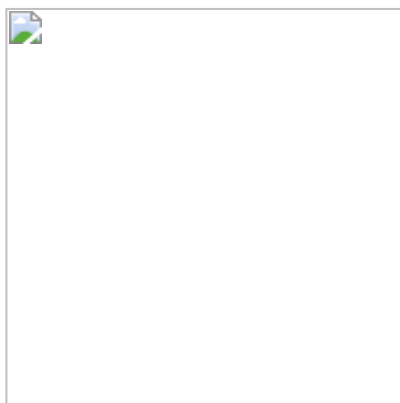
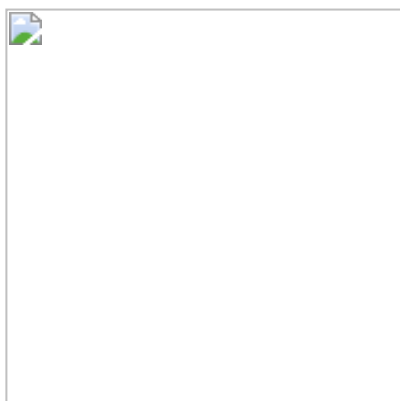
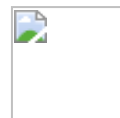
← [Nadcházející úpadek globalismu](#)

[Přihlaste se k odběru nových sloupců](#)

• Kategorie: Kultura/Společnost , Historie •
Štítky: Británie , Imigrace , Multikulturalismus ,
Politická korektnost
Souvisejícího zájmu

RSS

← Nadcházející úpadek globalismu

Hide 6 Comments Leave a Comment

Commenters to Ignore...to Follow Endorsed Only

Trim Comments?

1. Gore 2004 says:

This is the future of Britain and other parts of the world. A lot of whites adore interracial marriage, etc.

This couple is one of the top couples on YouTube.

This is the future of Britain, deal with it.

Watch Video At: <https://youtu.be/nDinVc114sk>

• **Replies:** @Dragoslav

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter This Thread Hide Thread

2. Pop Warner says:

Good to see Keith shared here, I've been watching his videos for years.

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

3. Eric135 says:

July 29, 2023 at 9:24 pm GMT • 11.3 hours ago • 100 Words
Cheap labor for oligarchs at the expense of citizens is the key to understanding the contemporary West.

There is no difference between the major political parties. Both commit treason when they facilitate the importation of cheap labor and offshoring of good jobs to countries where labor is cheap.

The non-immigrant citizenry needs to hang these traitors.

• **Agree:** Franz

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

4. TG says:

July 29, 2023 at 10:30 pm GMT • 10.2 hours ago • 100 Words
When the rich enact policies that drive wages and living standards down for the many, and rents and profits up for the few, the only acceptable explanation is greed.

And this is an old story, seen over and over again. Remember how the Ivory Coast used to be prosperous. The rich opened them up to massive eismalic immigration, to eliminate a 'shortage' of poverty. By the time this open-borders policy had approximately doubled the population this tore the country apart in a bloody civil war. Last I heard, the immigrant faction had won. But the big plantation owners made a lot of money off of all that cheap labor, so it'a ll good.

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

5. Dragoslav says:

July 30, 2023 at 2:02 am GMT • 6.7 hours ago • 100 Words
@Gore 2004

This wigger is a lowlife moron with strong hidden homosexual tendencies, hence his fake muscles, tattoos ,and choice of a Negress with little facial dimorphism (apart from the huge ass full of cellulite).

They're vulgar, have shitty taste and are disgusting to look at. And their offspring are hideous.

In a normal society, these freaks will be eliminated naturally, Deal with it, envious bastard.

• **Agree:** Franz, TheTrumanShow

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter This Thread Hide Thread

6. Franz says:

July 30, 2023 at 3:00 am GMT • 5.7 hours ago • 100 Words
No matter how it's painted it comes down to two things:

1. Cheap labor. The plutocrats will not budge till every worker takes the same wages as the poorest third world peon.

2. Lunatic economic theories that think a growing population is an unqualified plus. We'll be grossly overpopulated before they realize history is about expand-contract and never either for too long.

• **Agree:** Davosbane

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

[← The Coming Decline of Globalism](#)

Leave a Reply -

Remember My Information Why?

Email Replies to my Comment

Submitted comments have been licensed to *The Unz Review* and may be republished elsewhere at the sole discretion of the latter

[Subscribe to This Comment Thread via RSS](#) [Přihlaste se k odběru všech komentářů Keitha Woodse prostřednictvím RSS](#)

[Americká Pravda: Zvláštnosti židovského náboženství](#) • [55m](#)

Překvapivé prvky talmudského judaismu

[Ron Unz](#)

• [1,661 Comments](#)

[Americká Pravda: Popírání holocaustu](#) • [2h8m](#)

Analýza historie kontroverzního hnutí

[Ron Unz](#)

• [2,327 Comments](#)

[Laurent Guyenot](#)

• [634 Comments](#)

[American Pravda: Pochopení druhé světové války](#) • [2h31m](#)

Utvářející událost našeho moderního světa

[Ron Unz](#)

• [1,488 Comments](#)

[Chanda Chisala](#)

• [561 Comments](#)

[Americká Pravda: Židé a nacisté](#) • [50m](#)

Skrytá historie 30. a 40. let 20. století

[Ron Unz](#)

• [624 Comments](#)